

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **GenreStav s. r. o.**
sídlem Polanecká 95/51, 721 00 Ostrava-Svinov
zastoupený advokátem Mgr. Filipem Němcem,
sídlem Opletalova 1535/4, 110 00 Praha1

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. 21879/23/5100-41452-712079 ze dne 22. 6. 2023,
ve věci rozhodnutí o nespolehlivém plátcí,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou ze dne 11. 7. 2023 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. 21879/23/5100-41452-712079 ze dne 22. 6. 2023, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj č. j. 2443900/22/3203-50522-809729 ze dne 12. 5. 2022. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce prohlášen za nespolehlivého plátce ve smyslu § 106a zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném pro rozhodné období (dále jen „ZDPH“). Důvodem rozhodnutí správce daně byly dvě skutečnosti – jednak plné neuhrazení částek předepsaných v zajišťovacích příkazech ze dne 22. 11. 2021, jednak evidence kumulativního nedoplatku za několik zdaňovacích období počínaje červnem 2020 ve výši 712 917 Kč.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Žalobce vyslovil názor, že není zřejmé, jakou měrou se na rozhodnutí podílely oba argumenty, o něž žalovaný své rozhodnutí opřel, předpokládá proto, že se podílejí na výroku stejnou měrou. Žalovaný uvedl v odůvodnění tezi, že se žalobce zapojil do rizikových obchodů (u nichž je dána důvodná obava, že z nich nebude uhrazena DPH); k této tezi však v řízení neproběhlo žádné dokazování. Opírá-li se rozhodnutí o skutečnost v řízení nezjišťovanou, jedná se o důvod pro vyslovení jeho nepřezkoumatelnosti, jak ostatně konstatoval i Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 Ads 58/2003-75.

Vyjádření k žalobě

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 30. 7. 2024 navrhl zamítnutí žaloby. Zrekapituloval průběh správního řízení a judikurní vymezení podmínek pro vyslovení nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí. Podmínku pro přidělení plátcí statutu nespolehlivého plátce formuloval zákonodárce neurčitým pojmem – je jí porušení plátcových povinností vztahujících se ke správě daní závažným způsobem. K výkladu tohoto pojmu byla vydána informace Generálního finančního ředitelství. Z uvedené informace žalobce naplnil bod č. 1 písm. b), týkající se neuhrazeného zajišťovacího příkazu, a bod č. 1 písm. c), týkající dosažení kumulativního nedoplatku na dani za nejméně tři po sobě jdoucí kalendářní měsíce ve výši nejméně 500 000 Kč. Pokud se týče konstatování o tom, že žalobce uskutečňoval rizikové obchody, toto plyne z vydaných zajišťovacích příkazů, jejichž správností se žalovaný v řízení o nespolehlivém plátcí nemůže zabývat, jak konstatoval i Nejvyšší správní soud v rozsudcích č. j. 8 Afs 71/2018-38 a 8 Afs 205/2018-59. Zajišťovací příkazy byly sice napadeny odvoláními, tato však byla zamítnuta a pravomocné zajišťovací příkazy tak jsou nadány presumpcí správnosti. Navíc již před vydáním zajišťovacích příkazů byl u žalobce po dobu nejméně tří měsíců evidován nedoplatek ve výši minimálně 500 000 Kč, a to za zdaňovací období květen až červenec 2020.

Postup krajského soudu

4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Obě strany souhlasily s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Skutková zjištění

5. Ze správních spisů soud zjistil, že správce daně zahájil dne 7. 3. 2022 řízení ve věci rozhodnutí o nespolehlivém správci. Žalobce v řízení požádal o posečkání úhrady daně, avšak jeho žádosti nebylo vyhověno. Správce daně dospěl k závěru, že u žalobce došlo k naplnění dvou kritérií dle bodu 1 písm. b) a c) Informace GFŘ č. j. 101/13-1210002-506729 ze dne 4. 1. 2013, ve znění pozdějších dodatků, a sice že jednak 1) správce daně vydal u žalobce zajišťovací příkazy, které nebyly ve lhůtě uhrazeny, jednak 2) byl u žalobce po dobu nejméně tří kalendářních měsíců po sobě jdoucích evidován kumulativní nedoplatek na DPH ve výši minimálně 500 000 Kč bez příslušenství daně. Rozhodnutím správce daně č. j. 2443900/22/3203-50522-809729 ze dne 12. 5. 2022 byl žalobce prohlášen nespolehlivým plátcem. Odvolání proti uvedenému prvostupňovému rozhodnutí bylo napadeným rozhodnutím žalovaného zamítnuto.

Právní posouzení

6. Podle § 106a odst. 1 ZDPH poruší-li plátce závažným způsobem své povinnosti vztahující se ke správě daně, správce daně rozhodne, že tento plátce je nespolehlivým plátcem, pokud z tohoto důvodu nelze zrušit registraci plátce z moci úřední.
7. Institut nespolehlivého plátce vnesla do českého práva novela zákona o DPH č. 502/2012 Sb. Jeho smyslem je především ochrana fiskálních zájmů státu a také ochrana dalších účastníků obchodních transakcí. Aplikační výzvou uvedeného ustanovení § 106a odst. 1 ZDPH je použití značně neurčitěho právního pojmu v jeho hypotéze. Na tuto aplikační výzvu reagovala finanční správa vydáním shora uvedené Informace GFŘ, která konkretizuje případy naplnění oné zákonné hypotézy. K této informaci GFŘ uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 10 Afs 513/2021-48 ze dne 25. 11. 2022, že „*sjednávání správní praxe vnitřní metodikou daňové správy nepředstavuje samo o sobě ústavní problém (...) GFŘ jakožto nadřízený orgán touto metodikou sjednocuje celorepublikovou praxi finančních úřadů. Takové sjednocení není obecně problematické, pokud nejde nad rámec zákona (praeter legem) nebo proti zákonu či jeho smyslu nebo nestanovuje přísnější pravidla. Pokud ale informace GFŘ zákonu nijak neodporuje a naopak jej konkretizuje, měly by se podřízené finanční úřady touto metodikou řídit. (...) Informace daňovým subjektům poskytuje autoritativní předpověď, jak budou správci daně v určitých typových věcech rozhodovat. Smyslem informace je totiž zvýšit právní jistotu tím, že se stanoví hlediska a kritéria, jež mají všichni správci daně při rozhodování o nespolehlivosti plátce posuzovat.*“
8. V projednávané věci žalovaný dospěl k závěru, že jsou naplněna dvě kritéria, stanovená v Informaci, a to konkrétně v bodu 1 písm. b) a c). Z pasáží, citovaných žalovaným z Informace, a z povahy věci je zřejmé, že je mylná úvaha žalobce, že obě kritéria „*stojí vedle sebe, doplňují se a (...) oba se na podílejí na výroku stejnou měrou*“. Každé z kritérií představuje samostatnou skutkovou podstatu, kterou je naplněna zákonná hypotéza. Výrok napadených rozhodnutí by obstál, i kdyby jedno z kritérií vůbec naplněno nebylo. Jedná se totiž o

alternativní skutkové podstaty. Z uvedeného pak plyne, že i kdyby byly námitky žaloby do kritéria podle písmene b), týkajícího se neuhrazeného zajišťovacího příkazu, důvodné, napadené rozhodnutí by obstálo, neboť druhý důvod, spočívající v nahromadění kumulativního dluhu na DPH dle písmene c), nebyl žalobou nijak rozporován.

9. Navíc, ani žalobní námitky do kritéria podle písmene b) důvodné nejsou. Není pravdou, že by žalovaný uvedl, že se žalobce „zapojil do obchodů, u nichž existuje důvodná obava, že z nich nebude uhrazena DPH“, aniž měl pro toto tvrzení skutkové zjištění. Důvodná obava z nedobytnosti daně je totiž podmínkou vydání zajišťovacího příkazu ve smyslu § 167 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů. Správce daně v řízení opatřil jako podklady rozhodnutí pravomocné zajišťovací příkazy ze dne 22. 11. 2021. Tyto jsou nadány presumpcí správnosti, a proto osvědčují splnění podmínek pro vydání zajišťovacího příkazu, mezi něž patří i zapojení žalobce do obchodů, u nichž existuje důvodná obava, že z nich nebude uhrazena DPH. Žalovaný zcela přílehavě v napadeném rozhodnutí poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Afs 205/2018-59 ze dne 10. 9. 2020, který jednoznačně stanoví, že v řízení o nespolehlivém plátcí nelze posuzovat oprávněnost vydání zajišťovacích příkazů, resp. nově zkoumat naplnění podmínek pro jejich vydání. Závěr žalovaného o zapojení žalobce do obchodů, u nichž existuje důvodná obava, že z nich nebude uhrazena DPH, je tudíž skutečností v řízení řádně zjištěnou.
10. Žaloba je tak zcela nedůvodná. Proto ji soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Náklady řízení

11. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

V Ostravě dne 19. února 2025

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu